

Николеа Красимирова Малчева, 12е клас

Финално задание по Свят и личност

Светът , в който живеем .Моето бъдеще-мечти и реалности. "Богоров" -какво ще напиша накрая.

В живота на всеки човек неизменно се преплитат реалност и мечти. Съдбата ни сблъсква с хора и събития, които оставят отпечатък в нас и ни учат на нещо. Когато бях 5 клас (преди цели седем години), мечтаех да вляза в ПТУ „Д-Р ИВАН БОГОРОВ“. Имах отлични оценки, знаех, че ще ме приемат на първо желание, което наложи внимателно да обмисля къде бих получила добро образование. Много от приятелите ми ме разубеждаваха да кандидатствам, защото за училището се носеха слухове, свързани със строгата дисциплина и ниското ниво на усвояване на знания от учениците. Накратко, определящото го понятие беше думата „ЗАПЪВОР“. Разбира се, не послушах никого, защото нещо наистина ме теглеше тук, колкото и странно да звучи. И...ето ме и мен, седем години по-късно, изпълнила мечтата си. 2020 г. ще бележи финалът на едно приключение и започването на ново. За съжаление, дори на най-красивата приказка, на последната страница пише "КРАЙ.". Това може би е повод да започнеш да четеш друга книга...много по-хубава и много по-добра, в нея героят ще си само ПТИ!

С настъпването на извънредното положение, никой не предполагаше, че няма да се върнем в класните стаи, което според мен ще остави белег от нещо недовършено. На прага на последната учебна година, в главата ми се въртят много въпроси. Не бих казала, че чувствам щастие, а по-скоро тъга. В началото никой не желаше да посещава училище, но сега повече от всякога ще ни се иска то да не приключва. Сякаш вчера прекрчих училищния праг, а сега- всичко свършва. Всеки край е ново начало, но какво ще бъде всяко

начало на деня, без лицата на любимите ми хора, с които плаках, с които се карах, с които спорих за толкова, по детски наивни, проблеми. Ще ми липсват всички, дори онези, които непрестанно създаваха конфликти. Бих казала едно огромно „БЛАГОДАРЯ“ на учителите, които ми преподаваха. От всеки един научих нещо полезно. Благодаря, че изградихме от мен истински човек, който умеє да мисли, да прави правилна преценка, да се сприятелява, да общува. Благодаря, че формирахте в мен постоянство и ценности, които да ме водят напред. **ЗАЩОТО ИСПИНАТА Е, ЧЕ ЖИВОТЪТ Е ТЪТ И ЦЕЛ, А ИМАМЕ ЛИ ЦЕЛИ, ЦЕ НАМЕРИМ ТЪТ.**

За разлика, от много мои съученици, аз вече съм приета в университет. Ще уча дигитални медии и ПР. В интерес на истината, смятам, че това е доста интересно и мога да използвам креативността си, за да създавам уникални неща (реклами, събития, проекти). Това е професия, която е доста свободна и винаги правиш нещо различно, което означава, че никога няма да ти бъде скучно. Така че, защо след няколко години да не бъда един **МОРАЛЕН И УСПЕШЕН ПР, С ОЩЕ ПО-УСПЕШНО И ДОБРО СЕМЕЙСТВО!**

Сега, в края на 12-ти клас, научила толкова много, тайно бленувам за новото начало. Със сълзи в очите и дълбок поклон, казвам отново: „Благодаря!“

Ще ми липсваш, скъпо мое училище!